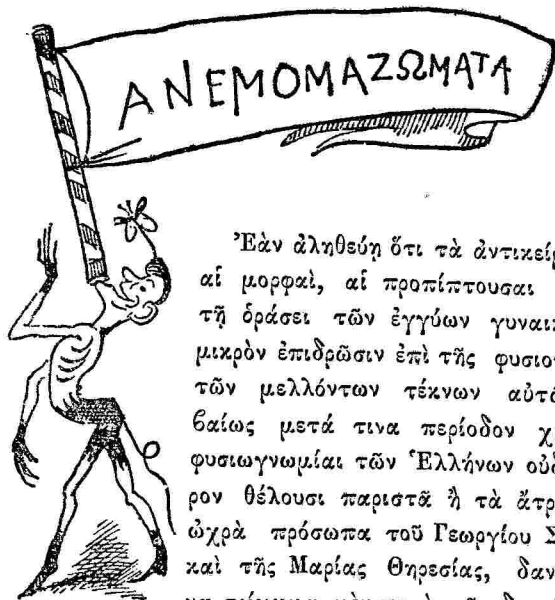

μάτων ἀρχηγός ἐπὶ συνωμοσίᾳ, καὶ εἰς θάνατον καταδικάσῃ αὐτοὺς καὶ οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Με τὰ ἐλευσίαια ταῦτα μυστήρια συνδέεται καὶ ἡ βραχνή φωνή τοῦ νέου κώδωνος τοῦ νέου ἐβδομηκοντακισχιλιοδράχμου καμπαναρίου, ἡ ὁποία φωνή θ' ἀνοίξῃ περαιτέρω κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ τὰ πάντα εἰδότης κ. Ἐλ. Μα. Ὁ καιρὸς δ' οὗτος κατὰ τὸν κῦρ Ἀναστάσιν εἶνε ἡ Ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἣν δ κώδων τῆς Ὑδρας θ' ἀναγγεῖλῃ εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ἐάν ἀληθεύῃ ὅτι τὰ ἀντικείμενα καὶ αἱ μορφαὶ, αἱ προπίπτουσαι συνεχῶς τῇ ὁράσει τῶν ἐγγύων γυναικῶν, οὐ μικρὸν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τῶν μελλόντων τέκνων αὐτῶν, βεβαίως μετὰ τινὰ περίοδον χρόνου αἱ φυσιογνωμίαι τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν ἕτερον θέλουσι παριστᾶν ἢ τὰ ἄτριχα καὶ ὠχρὰ πρόσωπα τοῦ Γεωργίου Σταύρου καὶ τῆς Μαρίας Θηρεσίας, δανειζόμενα τρίχωμα μὲν παρὰ τῆς δασείας προτομῆς τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, λαμπηδόνα δὲ καὶ στιλπνότητα ἀπὸ τοῦς ἡλίους τοῦ Περὸ καὶ τῆς Βολιβίας.

Ξένος ἀρτίως ἀφίχθεις εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνδιαφερόμενος περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος κατέναντι αὐτῶν, οὐδὲν ὀλιγώτερον ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ εἰς Εὐρώπην ἢ ὅτι τοσοῦτος ὁ ἐν Ἀθήναις πολεμικὸς ὄργανισμός, ὥστε τὸ Πανεπιστήμιον αὐτῆς μετεμορφώθη εἰς ὀπλοστάσιον καὶ ἡ Ἀκαδημία εἰς πυροβολοστάσιον, διερμηνεύσας οὕτως τὰς ὀλίγας λόγχας ἃς εἶδεν ἀπαστραπτούσας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τὰς πυκνάς ἀπηχῆσεις τῶν ὑπονόμων τοῦ κατορυσσομένου κήπου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἀνωτέρω λατομείων.

Ἐπάρχουσι περισσότεροι ἀνόητοι εἰς τὸν κόσμον παρὰ ἄνθρωποι ἔλεγεν ὁ σοφὸς Schupp. Βεβαίως ὁ περιφημὸς casuiste δὲν περιελάμβανεν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸ νῦν βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα οἱ ἄνθρωποι οἱ τίμιοι, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων, εἶναι πολὺ πλειότεροι τῶν κατὰ τὸν Schupp ἀνοήτων.

Ἡ ἀξία τῶν πραγμάτων βαίνει κατ' αὐτὰς κατ' ἀντίστροφον λόγον τῆς σπάνεως ἢ τοῦ πλεονασμοῦ αὐτῶν οὐδό-

λως λοιπὸν παράδοξον ἂν οἱ ὀνοματοθέται κριταὶ τοῦ φαληρικοῦ διαγωνίσματος τῆς «Ἐφημερίδος», ἔσταψαν τὴν εὐχηστοτάτην λέξιν Δραγάτης, φασινὸν ἀπαύγασμα τῆς ἀττικῆς καλλαισθησίας.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝ. Γιὰ πές μου, μωρ' Κώστα, στήν πίστι σου, ὄλο τὴν ἴδια στράτα θὰ πηγαίνομε πάντα ;

ΚΩΣΤ. Ἄμ' τί! καλλίτερη; δὲν ἄντρεπούμαστε! . .

Ξέρεις τί λέει ἓνας παλῆς μῦθος ;

ΓΙΑΝ. Ὅχι, γιὰ πές μου τον.

ΚΩΣΤ. Λέει, πῶς τὸ γουροῦνι, ὅταν συνειθίσῃ στὴ λάσπη εἶναι πολὺ δύσκολο ν' ἀγαπήσῃ τὴν ξέρα.

ΓΙΑΝ. Ἐ! καὶ ἔπειτα ; τί θέλεις νὰ πῆς μ' αὐτό ;

ΚΩΣΤ. Θέλω νὰ πῶ, πῶς ἐκεῖνοι ποῦ ἔρχονται στὰ πράγματα, ποῦ τοὺς προσκαλοῦνε μ' ἄλλους λόγους νὰ κυβερνήσουνε τὸ γκουβέρνο, συνειθισμένοι νὰ σακκουλώνουνε, δὲ συλλογιοῦνται ἄλλο τίποτα παρὰ πῶς ν' ἀποχτήσουνε φίλους βουλευτάδες, γιὰ νὰ μείνουνε περισσότερο καιρὸ στὸ ὑπαύργημα, καὶ ἔτσι νὰ μπορέσουνε ἄνετα νὰ γδύσουνε τὸ δόλιο τὸ ἔθνος καὶ νὰ τάφήσουνε, μωρ' μὰ τιά μου «Ἴδε ὁ ἄνθρωπος».

ΓΙΑΝ. Μωρ' ἐγὼ δὲν ἐκατάλαβα τίποτα ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, γιὰ πές μού το καθαρώτερα.

ΚΩΣΤ. Νὰ μωρ' ἀδερφέ, ἂν αὐτοὶ ποῦ κυβερνᾶνε τὸ γκουβέρνο μας δὲν ἦτανε συνειθισμένοι νὰ γεμίζουμε τὴν τσέπη τους καὶ ἐκείνηνε τῶν φίλων τους, ἀλλὰ ἐσκεπτόντανε πῶς νὰ τὸ κάμουνε τρανὸ καὶ δυνατὸ, θὰ εἴμαστε τώρα 'ς ἄλλη κατάστασι καὶ αὐτοὺς θὰ τοὺς ἐλέγαμε εὐεργέταις κι' ἀνθρώπους μὲ συνείδησι.

ΓΙΑΝ. Ἐχεις δίκαιο, καὶ μὲν Κώστα, τώρα κατάλαβα, μὰ ποῦ εἶναι πλιὰ τέτοιοι ἄνθρωποι! . . .

ΚΩΣΤ. Τὰ βλέπεις λοιπόν ;

Φ . . .

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣΙΑΣ.